

Ченіе падашь и ты, Христіанине; ты гледашь сїкій день смерть-та, гледашь іа вин по пжтищата, гледашь ж вжтрѣ въ кжцата си, гледашь ж въ чюжденцитки, гледашь ж въ сроднищты си, гледашь ж въ малкы, и голѣмы, гледашь ж въ стары и млады. Ты си заровилъ или баща си, или сына си: ты си складпилъ очити на жена си: ты оплакваши врата си и пріателъ си: гледашь, че сичкыты үмиратъ, а не вѣрвашь ли, че үмиравашь и ты? кой та лъсти? оный, който е прелѣтилъ Йадама и Ева; Діаволзтъ, който ти говори тайно въ сърдцето: „Не смѣртію үмреши.“ Не үмираши. Нека е тзй, ако ты вѣше былъ младъ въ цвѣта на вазрастъ-та си, ако вѣше былъ мажъ въ познотата на силата си; ако вѣше былъ здравъ съ сичкыты үдобе твърды; Изъ ты си боленъ, натѣгнілъ отъ бѣзбройны немоци: ты си старъ съ єдинзтъ кракъ вжтрѣ въ гроба, а съ дрѣгія отъ горѣ на земата. Ты си єдинъ живъ мрквєцъ, носишъ смерть-та на вратъ-тъ си, и не сѧли боишь отъ смертьта? Кой та прелѣства? Діаволзтъ, който ти дѣма: „не смѣртію оўмреши.“ Йадамъ сѧ е създалъ бѣзсмертенъ, и ималъ е нѣкакъ си право да сѧ не бои отъ смерть-та; Йадамъ не е былъ видѣлъ по-напредъ дрѣгыго нѣкого үмрѣлъ, и за това не е чудно, ако е мыслалъ, че нѣма да үмре и той; изъ ты си смертенъ, ты си видѣлъ дрѣгыты, които сѧ үмрѣли, и за бѣзсмертие ли сѧ надѣвашъ? Кой та прелѣства? Діаволзтъ, който ти дѣма: „не смѣртію үмреши.“ Не үмиравашъ. Езъ уста и ты го дѣмашь, че үмираши, отъ сърдце обаче ты вѣрвашъ, и надѣвашъ сѧ, че не үмиравашъ никога. Това вѣрваніе ти помрачава үма, и не виждаши голѣмoto си бѣдствіе; таа надѣжда вынагы живѣе въ тебѣ, и прави та да мыслишь, че какъ-то си живѣлъ днесъ, тзй ще живѣешъ и утрѣ. Настоящето таа үвѣрјава съ бѣдствіето, пжтьтъ на живота ти сѧ вижда дзлгъ, и мѣ не виждаши крајъ; растомкіето на дниты е голѣмо, и не открывашъ послѣдніа, и заціото живѣешъ сега, балнвашъ, че ще живѣешъ вынагы. Кой та прелѣства? Діаволзтъ, който ти дѣма: „не смѣртію үмреши:“ Не үмиравашъ. И трѣба да е тзй, заціото ако ты бы мыслилъ, че үмиравашъ; ты бы оставилъ лихомството, обидата, и грабителство; ты бы простили врагътъ си, ты бы оставилъ осужденіето, ты бы раздалъ милостынѧ, ты не бы ималъ по честу разговоръ съ дрѣгыго, освенъ съ Дѣдовника; ты не бы ималъ вѣкы очиты си на зе-